

www.turkishstudies.net/social

Turkish Studies - Social Sciences

eISSN: 2667-5617

Research Article / Araştırma Makalesi

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY
Sponsored by IBU

Antrenör Adaylarının Genel Öz Yeterlilik ve İletişim Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Investigation of the Relationship between the General Self-Efficacy and Communication Levels of the Coach Candidates

Hayri Akyüz*

Abstract: The ethics committee of the study was taken as a result of the application numbered 2020-SBB-0109 at the meeting number 15 dated 03.06.2020. The aim of this study is to investigate the relation between the general self-efficacy and communication levels of the coach candidates studying at the university and to determine the differentiation status of the general self-efficacy and communication in terms of demographic variables. 150 trainer candidates from the Bartın University, Faculty of Sport Sciences, Department of Coaching Education participated in the study. The “Personal Information Form” created by the researcher, “General Self-Efficacy Scale (GSS)” and “The Communication Skills Scale (CSS)” were used as data collection tools. The data were analyzed in “SPSS 23.0” program. For demographic variables, besides frequency and percentage, arithmetic mean and standard deviation, T-test and ANOVA for differentiation situations, Correlation test for relationship situations were performed. In addition, TUKEY test was used to describe the differences between the groups. The significance level was evaluated as ($p < 0,05$) in all analyzes for the research. In the research findings, it was found that the general self-efficacy levels of the participants differed according to the variables of class, gender and teaching type. Low level positive relation was found between the sub-dimension of the participants' the CSS “expression skill” and the age variable. In addition, it was found that the communication skill levels of the participants differed in terms of income and active sports variables. In contrast, no significant relationship was found between the GSS and the CSS. As a result, although there was no significant relationship between the self-efficacy and communication skill levels of the coach candidates, some demographic variables were found to differ in terms of the participants' self-efficacy and communication skills.

Structured Abstract: The ethics committee of the study was taken as a result of the application numbered 2020-SBB-0109 at the meeting number 15 dated 03.06.2020. Adequacy; it is the degree to have the necessary knowledge and equipment to perform a performance. Self-efficacy can be defined as personal beliefs about the ability to organize and execute behaviors that will enable a person to achieve a certain performance level (Schwarzer, 2014). In this regard, individuals with high self-efficacy can cope with complex and difficult events or jobs. They can overcome problems. They are patient in their work. On the other hand, individuals with low self-efficacy cannot deal with complex and difficult events or jobs. They feel unhappy and hopeless. They find themselves incompetent when faced with problems (Yesilyaprak, 2002). The importance of the communication concept emerges in individuals in the face of all these negative situations.

* Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü
Asst. Prof. Dr., Bartın University, Sports Science Faculty, Department of Recreation
ORCID 0000-0002-8550-6689
akyuz61@live.com

Cite as/ Atıf: Akyüz, H. (2020). Antrenör adaylarının genel öz yeterlilik ve iletişim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Turkish Studies - Social*, 15(8), 3371-3386. <https://dx.doi.org/10.47356/TurkishStudies.45935>

Received/Geliş: 24 August/Ağustos 2020

Accepted/Kabul: 20 December/Aralık 2020

Copyright © INTAC LTD, Turkey

Checked by plagiarism software

Published/Yayın: 28 December/Aralık 2020

CC BY-NC 4.0

Communication is the basis of the relationships people establish with each other. Communication is the indispensable element of life in every process from birth to death. Understanding and conveying the message correctly in people's relationships with each other reveals the communication skill levels of individuals. Communication is present in every moment of our daily life. The communication we exhibit also shows the level of interpersonal relations of the society. Regardless of the community, the concept of communication should be well known and effective communication should be established at all levels (Dalkilic, 2011).

When the communication concept is examined in terms of coach and athlete, trainers must first establish a good and effective communication with their athletes in order to realize their philosophies. As a matter of fact, an effective communication between the coach and the athlete is considered to be an important factor in increasing the performance of the individual athlete and the team (Abakay, 2010). Based on all this information in the literature, the purpose of this research is to investigate the relation between the general self-efficacy and communication levels of the coach candidates studying at the university and to determine the differentiation status of the general self-efficacy and communication in terms of demographic variables.

150 trainer candidates from the "Bartın University, Faculty of Sport Sciences, Department of Coaching Education" participated in the study. The "Personal Information Form" created by the researcher, "General Self-Efficacy Scale (GSS)" and "The Communication Skills Scale (CSS)" were used as data collection tools. The data were analyzed in "SPSS 23.0" program. For demographic variables, besides frequency and percentage, arithmetic mean and standard deviation, T-test and ANOVA for differentiation situations, Correlation test for relationship situations were performed. In addition, TUKEY test was used to describe the differences between the groups. The significance level was evaluated as ($p < 0,05$) in all analyzes for the research.

In the research findings, it was found that the general self-efficacy levels of the participants differed according to the variables of class, gender and teaching type. The finding of a significant difference in favor of male participants in terms of gender variable can be explained by the higher levels of male trainer candidates to demonstrate any skill or success related to self-efficacy. The fact that there is a significant difference in favor of the first year trainer candidates in terms of the class variable can be expressed by the high level of belief and motivation of these students at the very beginning of their coaching life. Another finding may be that there is a significant difference in favor of normal teaching students in terms of teaching type variable, that trainer candidates studying in normal education prioritize behaviors for their own benefits and have a mindset such as not giving up easily.

Low level positive relation was found between the sub-dimension of the participants' the CSS "expression skill" and the age variable. According to this finding, it can be said that as the age of the participants increases, their expression skill levels also increase. In line with this finding, it can be said that with the increase in age, the experience and experience of the trainer candidates in the field contributes positively to their expression skills.

In addition, it was found that the communication skill levels of the participants differed in terms of income and active sports variables. The difference in favor of trainer candidates with high income levels, and the fact that high-income participants have many opportunities in many respects can be justified as a reason for the positive difference in communication skill levels. The higher communication skill levels of the trainer candidates who do active sports reveal the importance of sports from different angles. In contrast, no significant relationship was found between the GSS and the CSS.

As a result, although there was no significant relationship between the self-efficacy and communication skill levels of the coach candidates, some demographic variables were found to differ in terms of the participants' self-efficacy and communication skills.

Keywords: General self-efficacy, Communication, Coach candidates.

Öz: Araştırmanın etik kurulu 03.06.2020 tarihli ve 15 numaralı toplantıda 2020-SBB-0109 numaralı başvuru sonucunda alınmıştır. Bu araştırmanın amacı üniversitede öğrenim gören antrenör adaylarının genel öz yeterlilik ve iletişim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi ve genel öz yeterlilik ve iletişimin demografik değişkenler açısından farklılaşma durumunun belirlenmesidir. Araştırmaya Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri

Fakültesi Antrenörlük Eğitimi bölümündeki 150 antrenör adayı katılmıştır. Araştırmacının oluşturduğu “Kişisel Bilgi Formu”, “Genel Öz Yeterlilik Ölçeği (GÖYÖ)” ve “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)” veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Veriler “SPSS 23.0” programında analiz edilmiştir. Demografik değişkenler için frekans ve yüzdenin yanı sıra aritmetik ortalama ve standart sapma, farklılaşma durumlarına yönelik T-testi ve ANOVA, ilişki durumlarına yönelik Korelasyon testi yapılmıştır. Ayrıca, gruplar arasındaki farklılıkları betimlemek için TUKEY testi kullanılmıştır. Araştırmaya yönelik bütün analizlerde anlamlılık seviyesi ($p < 0,05$) olarak değerlendirilmiştir. Araştırma bulgularında, katılımcıların genel öz yeterlilik seviyelerinin sınıf, cinsiyet ve öğretim türü değişkenleri açısından farklılaştığı bulunmuştur. Katılımcıların iletişim becerilerini değerlendirme ölçeği “ifade becerisi” alt boyutuyla yaş değişkeni arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca, katılımcıların iletişim beceri düzeylerinin gelir ve aktif spor yapma değişkenleri açısından farklılık gösterdiği bulunmuştur. Buna karşılık, genel öz yeterlilik ölçeği ile iletişim becerilerini değerlendirme ölçeği arasında herhangi bir ilişki bulunmamıştır. Sonuç olarak, antrenör adaylarının öz yeterlilik ve iletişim beceri seviyeleri arasında herhangi bir ilişki olmamasına karşın, bazı demografik değişkenlerin katılımcıların öz yeterlilik ve iletişim becerileri açısından farklılık gösterdiği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Genel öz yeterlilik, İletişim, Antrenör adayları.

Giriş

Spor ortamında bulunan sporcu ve antrenörlerin en temel amacı müsabakalarda yüksek performans göstermek ve bu yüksek performansın devamlılığını sağlamaktır. Bu sebeple, yüksek performansa ulaşabilmek, motorik bir süreç ile birlikte etkili ve doğru bir yönlendirme ve psikolojik ön hazırlığı da içermektedir (Abakay, 2010).

Bu kapsamda Bandura (1997) öz-yeterliliği sosyal yapıcı teorisinde açıklamıştır. Literatürde öz yeterlilik kavramına ilişkin pek çok tanım bulunmaktadır ve birkaçı şu şekildedir: Bandura (1997) öz yeterliliği “öğrenmenin arzulanır sonuçlarını ortaya koyma kabiliyetlerinin bir inancı” olarak tanımlamaktadır. Diğer taraftan Totan, İkiz ve Karaca (2010)’a göre öz yeterlilik kavramı “verilen bir görevi yerine getirme konusunda, bir becerinin veya başarının ortaya koyulabilmesi, üretilebilmesi amacı ile gereken davranış biçimini ya da eylemleri organize etmek ve başarmak veya gerçekleştirme konusunda kişinin yeteneklerine ve becerilerine yönelik inançları” şeklinde ifade edilmiştir. Başka bir çalışmada Luszczynska, Scholz ve Shwarzer (2005) genel öz yeterliliği “kişinin her durumda karşılaşılabileceği farklı stresli durumlarla mücadele etmede, kendine olan inancı” şeklinde tanımlamıştır.

Kişilerin öz yeterlilik inançları, herhangi bir konuda karamsar ya da iyimser düşünüp düşünmediklerinden, olumsuzluklar karşısında kendilerini nasıl ve ne düzeyde motive edebildiklerinden, yaptıkları yaşam tercihlerine kadar insan yaşamının hemen hemen her yönünü ilgilendirmektedir (Pajares, 2002).

Güçlü ve zayıf öz yeterliliğe sahip bireyler kıyaslandığında güçlü kişiler karşılıklarına ilk kez çıkan bir durum ile ya da mücadele etmelerini gerektiren bir durumda kaçmayı tercih etmezler. Bunun aksine eylemlerini uygulama noktasında yüksek derecede kararlıdır. Zayıf olan kişiler ise güçlü olanlara kıyasla daha fazla gergin, stresli ya da hoşnutsuzluk duygularını barındırabilirler (Bandura, 1997). Bu hususta Kurbanoğlu (2004) “kişilerin kendilerini güvenli ve yeterli hissettikleri işleri yapma, kendilerini yeterli hissetmedikleri işlerden kaçma eğilimi gösterdiklerini” belirtmiştir. Öz yeterlilik kavramı aynı zamanda iletişim kavramı ile de ilişkidir. Bu noktada iletişim kavramı sporcular ve antrenörler arasında ele alındığında bu kavramın kişiler arası iletişime konu olduğu söylenebilir. Bu yüzden, kişilerin hazır olma durumlarında kendi aralarında oluşan davranışlar “gülmek, bedensel ifadeleri, jestler, mimikler, sözlü ve sözsüz ifadeler” kişiler arası iletişim ile ilgilidir (Lazar, 2001).

Antrenörler sporcular ile olan iletişiminde, sporcu ile etkili ve verimli bir şekilde iletişim kurma çabası içerisinde olmalıdır. Nitekim antrenörlerin ortaya koyacağı davranışları, iletişim

açısından kendi aralarındaki bağı güçlenmesine yol açacakken bununla birlikte, sporcu performansını olumsuz yönde etkileyecek unsurların da ortadan kalkmasına katkı sunacaktır (Güven, 1996).

Antrenörler ve sporcular arasındaki iletişimde, antrenörün sporcuya ileteceği mesajlar, konulara ve olaylara karşı tutum ve bakış açıları, yine bunun yanı sıra antrenörün liderlik tarzı ve sporcuya yansıtacağı oyun anlayışı vb. hususlar antrenörün mesleğine ilişkin antrenörlük felsefesini sergilemektedir. Bu felsefe, takım içerisinde alınacak olan kararların içeriği, takıma öğretilen stratejik ve taktik davranışların hangilerinin olacağı, yapılacak olan antrenmanların ne yönde ve nasıl programlanacağı, sporcuları disipline edebilmek için onlara hangi rollerin verilmesi gerekeceği gibi konularda önemli derecede rol oynayacaktır (Cengiz, 2009). İşte bu noktada antrenörler felsefelerini uygulamak adına ilk olarak sporcularıyla doğru ve etkili bir iletişim kurmaya ihtiyaç duyar. Nitekim, sporcular ile antrenörler arasında oluşacak etkili ve verimli bir iletişimin kişisel açıdan hem sporcunun performansının artmasında hem de takım performansının artmasında etkin bir faktör olduğu değerlendirilmiştir (Abakay, 2010). Gerek öz yeterlilik gerekse iletişim kavramına ilişkin literatürdeki tüm bu bilgilerden yola çıkarak bu araştırmanın amacı, üniversitede öğrenim gören antrenör adaylarının genel öz yeterlilik ve iletişim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi ve genel öz yeterlilik ve iletişimin demografik değişkenler açısından farklılaşma durumunun belirlenmesidir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli, Kapsamı, Sınırlılıkları ve Etik Kurul Bilgisi

Araştırmanın hedeflerine ulaşması için “Tanımlayıcı (Betimsel) ve İlişkisel Tarama Modeli” kullanılmıştır.

-Araştırma “2019-2020 eğitim-öğretim yılı bahar yarıyılı” ile sınırlıdır.

-Araştırma “Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi bölümü öğrencilerini” kapsamaktadır.

-Araştırmanın etik kurulu 03.06.2020 tarihli ve 15 numaralı toplantıda 2020-SBB-0109 numaralı başvuru sonucunda alınmıştır.

Araştırma Amacı

Bu araştırmanın amacı üniversitede öğrenim gören antrenör adaylarının genel öz yeterlilik ve iletişim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi ve genel öz yeterlilik ve iletişimin demografik değişkenler açısından farklılaşma durumunun belirlenmesidir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmacının oluşturduğu “Kişisel Bilgi Formu”, “Genel Öz Yeterlilik Ölçeği (GÖYÖ)” ve “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)” kullanılmıştır.

“Kişisel Bilgi Formu”

Bu bölümdeki sorular cinsiyet, sınıf, yaş, aile geliri, öğretim türü ve aktif spor yapma durumu gibi 6 demografik sorudan oluşmaktadır.

“Genel Öz Yeterlilik Ölçeği (GÖYÖ)”

Sherer, Maddux ve Mercandante ölçeği 1982 yılında geliştirmiştir. Yıldırım ve İlhan (2010) ise ölçeği Türk toplumuna uyarlamıştır. Toplamda 17 madde olan “Sizi ne kadar tanımlıyor” sorusunda 5 kademeli cevapları olan Likert formatında bir ölçektir. Sorulara verilen cevapların puanları 1 ile 5 arasında değişmektedir. Ölçekte ters puanlanan maddeler “2, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 16 ve 17.” maddelerdir. Ölçeğe ilişkin toplam puanlar 17 ile 85 puan aralığında

değişkenlik göstermekte ve puan artışına paralel olarak bireylerin öz yeterlilik inançları da artmaktadır.

“İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)”

“İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği”ni (İBDÖ) Korkut (1996) geliştirmiş ve ölçek 25 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin derecelendirilmesi “her zaman (5), sıklıkla (4), bazen (3), nadiren (2) ve hiçbir zaman (1)” şeklindedir. Ölçekte ters madde bulunmazken yüksek puan alan kişilerin iletişim becerilerinde olumlu yönde değerlendirildiği anlamı taşımaktadır. 25 maddeden oluşan ölçeğin alt boyutları “5 ifade (1-7-13-20-24) saygı, 5 ifade (2-9-14-17-22) ifade becerisi, 4 ifade (6-10-16-19) değer, 4 ifade (8-12-15-23) engeller, 4 ifade (4-11-21-25) motivasyon ve 3 ifade (3-5-18) demokratik tutum” şeklindedir.

Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırma evreni, 2019-2020 eğitim-öğretim bahar yarıyılında Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi bölümündeki antrenör adaylarından oluşmaktadır. Örneklem ise, bu antrenör adayları arasından “basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle” seçilen 150 (82 erkek, 68 kadın) kişiden oluşmaktadır.

Veri Analiz Teknikleri

Araştırmada istatistiksel analizler için normallik testi uygulanmıştır. Verilerin normal dağılım sergilemesinin ardından parametrik testlerden yararlanılmıştır. Ayrıca, araştırma bulgularına yönelik güvenilirlik için Cronbach’s Alpha testi, demografik değişkenler için frekans ve yüzde analizi ile birlikte aritmetik ortalama ve standart sapma, farklılaşma durumlarına yönelik T-testi ve ANOVA, ilişki durumlarına yönelik Korelasyon testi yapılmıştır. Bunun yanı sıra, gruplar arasındaki farklılıklar için TUKEY testi kullanılmıştır.

Araştırmaya yönelik bütün analizlerde anlamlılık seviyesi ($p < 0,05$) olarak değerlendirilmiştir.

Güvenirlik

Ölçeklere yönelik güvenilirlik seviyesini test etmek adına “Cronbach’s Alpha” değerleri hesaplanmıştır. Tablo 1’de araştırmada kullanılan ölçeklere ilişkin Cronbach’s Alpha değerleri belirtilmiştir.

Tablo 1: Genel Öz Yeterlilik ve İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin İç Tutarlılık Katsayıları

Alt Boyutlar	Madde Sayısı	İç Tutarlılık Katsayısı
Başlama	9 madde	,859
Yılmama	5 madde	,860
Sürdürme Çabası-Israr	3 madde	,902
Genel Öz Yeterlilik Toplam	17 madde	,860
Saygı	5 madde	,816
İfade becerisi	5 madde	,820
Demokratik tutum	3 madde	,827
Motivasyon	4 madde	,826
Değer	4 madde	,820
Engeller	4 madde	,821
İletişim Becerileri Değerlendirme Toplam	25 madde	,808

Tablo 1’de hem ölçekler alt boyutlarına hem de toplam puan ortalamalarına yönelik belirtilen bu değerlerin güvenilir düzeyde olduğu ifade edilebilir (Can, 2014).

Bulgular**Tablo 2:** Araştırmaya Yönelik Demografik Değerler Tablosu

Cinsiyet	N	%
Kadın	68	45,3
Erkek	82	54,7
Sınıf	N	%
1. sınıf	36	24,0
2. sınıf	36	24,0
3. sınıf	34	22,7
4. sınıf	44	29,3
Öğretim Türü	N	%
Normal Öğretim	94	62,7
İkinci Öğretim	56	37,3
Aktif Spor Yapma Durumu	N	%
Evet	70	46,7
Hayır	80	53,3
Değişkenler	x	Ss
Yaş	21,600	1,733
Aile Geliri	2,186	,907

Tablo 2'ye göre, katılımcıların %45,3'ü kadın, %54,7'si erkeklerden oluşmaktadır. Katılımcıların 36'sı "1. sınıf", diğer 36'sı "2. sınıf", 34'ü "3. sınıf" ve 44'ü "4. sınıf" öğrencisidir. Katılımcıların öğretim türü incelendiğinde %62,7'si normal öğretim, %37,3'ü ikinci öğretimde öğrenim görmektedir. Antrenör adaylarının 70'i aktif olarak spor yaptığını, 80'i ise aktif olarak spor yapmadığını belirtmiştir. Tablo 2'ye göre, katılımcıların yaş ortalamaları 21,6±1,733 iken, aile geliri ortalama değerleri 2.186±,907'dir.

Tablo 3: Cinsiyet Değişkeni Açısından Genel Öz Yeterlilik T-testi Tablosu

Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Başlama	Kadın	68	3,0490	,24762	148	-3,822	,000*
	Erkek	82	3,2168	,29001			
Yılmama	Kadın	68	3,3059	,31380	148	-1,263	,209
	Erkek	82	3,3854	,45410			
Sürdürme Çabası-İsrar	Kadın	68	2,6569	,38621	148	-1,707	,090
	Erkek	82	2,7805	,50026			
GÖYÖ Toplam	Kadın	68	3,0554	,19599	148	-3,873	,000*
	Erkek	82	3,1894	,22773			

Tablo 3'e göre, cinsiyet değişkeni açısından GÖYÖ "başlama" alt boyutu ve GÖYÖ toplam puan ortalamalarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Ortalama değerlere bakıldığında, bu anlamlı farklılık GÖYÖ "başlama" alt boyutu ve GÖYÖ toplam puan ortalamalarında erkek katılımcıların lehinedir.

Tablo 4: Yaş Değişkenine Açısından Korelasyon Testi Tablosu

	Başlama	Yılmama	Sürdürme Çabası-İsrar	GÖYÖ Toplam
Yaş	,140	-,069	,075	,085

Tablo 4'e göre, yaş değişkeni açısından herhangi bir anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 5: Sınıf Değişkeni Açısından Genel Öz Yeterlilik ANOVA Testi Tablosu

Boyutlar	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kare Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Başlama	Gruplar arası	,467	3	,156	1,975	,120	
	Gruplar içi	11,500	146	,079			-
	Toplam	11,967	149				
Yılmama	Gruplar arası	2,904	3	,968	6,850	,000	1>2
	Gruplar içi	20,631	146	,141			1>3
	Toplam	23,535	149				4>3
Sürdürme Çabası-İsrar	Gruplar arası	1,528	3	,509	2,538	,059	
	Gruplar içi	29,305	146	,201			-
	Toplam	30,833	149				
GÖYÖ Toplam	Gruplar arası	,535	3	,178	3,769	,012	
	Gruplar içi	6,907	146	,047			-
	Toplam	7,442	149				

1=1. Sınıf, 2=2. Sınıf, 3=3. Sınıf, 4=4. Sınıf.

Tablo 5'e göre, sınıf değişkeni açısından GÖYÖ "yılmama" alt boyutunda anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Tukey testi sonucunda bu anlamlı farklılık 1. sınıf ve 2. sınıf, 1. sınıf ve 3. sınıf, 4. sınıf ve 3. sınıf arasında olduğu ve sırasıyla 1. sınıf, 1. sınıf ve 4. sınıfın lehine olduğu görülmektedir.

Tablo 6: Öğretim Türü Değişkeni Açısından Genel Öz Yeterlilik T-testi Tablosu

Boyutlar	Öğretim Türü	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Başlama	N.Ö.	94	3,1418	,29302			
	İ.Ö.	56	3,1389	,26905	148	,063	,950
Yılmama	N.Ö.	94	3,3574	,40627			
	İ.Ö.	56	3,3357	,38538	148	,327	,744
Sürdürme Çabası-İsrar	N.Ö.	94	2,8085	,47264			
	İ.Ö.	56	2,5833	,38795	148	3,164	,002*
GÖYÖ Toplam	N.Ö.	94	3,1464	,22589			
	İ.Ö.	56	3,0987	,21812	148	1,278	,204

Tablo 6'ya göre, öğretim türü değişkeni açısından "sürdürme çabası-ısrar" alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Ortalama değerlere bakıldığında, bu anlamlı farklılık GÖYÖ "sürdürme çabası-ısrar" alt boyutunda normal öğretimde öğrenim gören katılımcıların lehinedir.

Tablo 7: Aile Geliri Değişkeni Açısından Genel Öz Yeterlilik ANOVA Testi Tablosu

Boyutlar	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kare Ortalaması	F	p
Başlama	Gruplar arası	,098	3	,033	,400	,753
	Gruplar içi	11,869	146	,081		
	Toplam	11,967	149			
Yılmama	Gruplar arası	,727	3	,242	1,552	,204
	Gruplar içi	22,808	146	,156		
	Toplam	23,535	149			
Sürdürme Çabası-İsrar	Gruplar arası	,671	3	,224	1,083	,359
	Gruplar içi	30,162	146	,207		
	Toplam	30,833	149			
GÖYÖ Toplam	Gruplar arası	,243	3	,081	1,643	,182
	Gruplar içi	7,199	146	,049		
	Toplam	7,442	149			

Tablo 7'ye göre, aile geliri değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 8: Aktif Spor Yapma Durumu Değişkeni Açısından Genel Öz Yeterlilik T-testi Tablosu

Boyutlar	Aktif Spor Yapma Durumu	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Başlama	Evet	70	3,1206	,24280	148	-,826	,410
	Hayır	80	3,1583	,31515			
Yılmama	Evet	70	3,3314	,41964	148	-,511	,610
	Hayır	80	3,3650	,37891			
Sürdürme Çabası-İsrar	Evet	70	2,6667	,41703	148	-1,475	,142
	Hayır	80	2,7750	,48254			
GÖYÖ Toplam	Evet	70	3,1025	,20196	148	-1,357	,177
	Hayır	80	3,1515	,23968			

Tablo 8'e göre, aktif spor yapma değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 9: Cinsiyet Değişkeni Açısından İletişim Becerileri Değerlendirme T-testi Tablosu

Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Saygı	Kadın	68	4,2000	,55932	148	1,822	,071
	Erkek	82	4,0341	,54957			
İfade becerisi	Kadın	68	4,1941	,56671	148	-,170	,865
	Erkek	82	4,2098	,55324			
Demokratik tutum	Kadın	68	4,1471	,81930	148	,478	,633
	Erkek	82	4,0813	,85996			
Motivasyon	Kadın	68	4,0588	,63498	148	,212	,833
	Erkek	82	4,0366	,64684			
Değer	Kadın	68	4,1544	,60475	148	-,361	,719
	Erkek	82	4,1890	,56048			
Engeller	Kadın	68	4,0809	,54197	148	-,544	,587
	Erkek	82	4,1341	,65757			
İBDÖ Toplam	Kadın	68	4,1435	,53587	148	,312	,755
	Erkek	82	4,1161	,53627			

Tablo 9'a göre, cinsiyet değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 10. Yaş Değişkeni Açısından Korelasyon Testi Tablosu

	Saygı	İfade becerisi	Demokratik tutum	Motivasyon	Değer	Engeller	İBDÖ Toplam
Yaş	,140	,273**	-,025	,065	,086	,147	,136

Tablo 10'a göre, yaş değişkeni açısından İBDÖ "ifade becerisi" alt boyutunda pozitif yön ve düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 11: Sınıf Değişkeni Açısından İletişim Becerileri Değerlendirme ANOVA Testi Tablosu

Boyutlar	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kare Ortalaması	F	p
Saygı	Gruplar arası	,756	3	,252	,805	,493
	Gruplar içi	45,691	146	,313		
	Toplam	46,447	149			
İfade becerisi	Gruplar arası	,831	3	,277	,889	,448
	Gruplar içi	45,488	146	,312		
	Toplam	46,319	149			
Demokratik tutum	Gruplar arası	2,484	3	,828	1,179	,320
	Gruplar içi	102,553	146	,702		
	Toplam	105,037	149			
Motivasyon	Gruplar arası	,141	3	,047	,113	,952
	Gruplar içi	60,782	146	,416		
	Toplam	60,923	149			
Değer	Gruplar arası	,778	3	,259	,770	,513
	Gruplar içi	49,215	146	,337		
	Toplam	49,993	149			
Engeller	Gruplar arası	1,011	3	,337	,914	,436
	Gruplar içi	53,799	146	,368		
	Toplam	54,810	149			
İBDÖ Toplam	Gruplar arası	,256	3	,085	,294	,830
	Gruplar içi	42,306	146	,290		
	Toplam	42,562	149			

Tablo 11'e göre, sınıf değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 12: Öğretim Türü Değişkeni Açısından İletişim Becerileri Değerlendirme T-testi Tablosu

Boyutlar	Öğretim Türü	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Saygı	N.Ö.	94	4,1106	,61355			
	İ.Ö.	56	4,1071	,45601	148	,040	,968
İfade becerisi	N.Ö.	94	4,1915	,57467			
	İ.Ö.	56	4,2214	,53214	148	-,323	,747
Demokratik tutum	N.Ö.	94	4,0496	,91445			
	İ.Ö.	56	4,2143	,69174	148	-1,247	,215
Motivasyon	N.Ö.	94	3,9787	,73109			
	İ.Ö.	56	4,1607	,42754	148	-1,924	,056
Değer	N.Ö.	94	4,1596	,62953			
	İ.Ö.	56	4,1964	,48784	148	-,401	,689
Engeller	N.Ö.	94	4,0532	,62203			
	İ.Ö.	56	4,2054	,57229	148	-1,524	,130
İBDÖ Toplam	N.Ö.	94	4,0970	,60089			
	İ.Ö.	56	4,1814	,39847	148	-1,033	,303

Tablo 12'ye göre, öğretim türü değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 13: Aile Geliri Değişkeni Açısından İletişim Becerileri Değerlendirme ANOVA Testi Tablosu

Boyutlar	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kare Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Saygı	Gruplar arası	3,976	3	1,325	4,556	,004	4>1
	Gruplar içi	42,471	146	,291			
	Toplam	46,447	149				
İfade becerisi	Gruplar arası	2,834	3	,945	3,171	,026	4>1
	Gruplar içi	43,485	146	,298			
	Toplam	46,319	149				
Demokratik tutum	Gruplar arası	4,726	3	1,575	2,293	,080	
	Gruplar içi	100,311	146	,687			
	Toplam	105,037	149				
Motivasyon	Gruplar arası	4,051	3	1,350	3,467	,018	3>1
	Gruplar içi	56,872	146	,390			
	Toplam	60,923	149				
Değer	Gruplar arası	3,885	3	1,295	4,101	,008	4>1
	Gruplar içi	46,108	146	,316			
	Toplam	49,993	149				
Engeller	Gruplar arası	7,420	3	2,473	7,620	,000	4>1
	Gruplar içi	47,390	146	,325			
	Toplam	54,810	149				
İBDÖ Toplam	Gruplar arası	3,765	3	1,255	4,723	,004	4>1
	Gruplar içi	38,797	146	,266			
	Toplam	42,562	149				

1=2000 TL ve altı, 2=2001-4000 TL, 3=4001-6000TL, 4=6001 TL ve üstü.

Tablo 13'e göre, aile geliri değişkeni açısından İBDÖ toplam puanlar ve "saygı", "motivasyon", "değer", "engeller" alt boyutlarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Tukey testi sonucunda bu anlamlı farklılıkların, kendi içlerinde kıyaslandığında nispeten yüksek diyebileceğimiz gelir grupları ile düşük gelir grupları arasında olduğu ve yüksek gelir düzeyine sahip katılımcılar lehinedir.

Tablo 14: Aktif Spor Yapma Durumu Değişkeni Açısından İletişim Becerileri Değerlendirme T-testi Tablosu

Boyutlar	Aktif Spor Yapma Durumu	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Saygı	Evet	70	4,2229	,54644	148	2,367	,019*
	Hayır	80	4,0100	,55292			
İfade becerisi	Evet	70	4,1829	,56849	148	-,405	,686
	Hayır	80	4,2200	,55081			
Demokratik tutum	Evet	70	4,0952	,87760	148	-,215	,830
	Hayır	80	4,1250	,81023			
Motivasyon	Evet	70	4,1786	,67182	148	2,380	,019*
	Hayır	80	3,9313	,58997			
Değer	Evet	70	4,3000	,55102	148	2,561	,011*
	Hayır	80	4,0625	,58394			
Engeller	Evet	70	4,1571	,59309	148	,892	,374
	Hayır	80	4,0688	,61877			
İBDÖ Toplam	Evet	70	4,1943	,53181	148	1,414	,159
	Hayır	80	4,0710	,53344			

Tablo 14'e göre, aktif spor yapma durumu değişkeni açısından İBDÖ "saygı", "motivasyon" ve "değer" alt boyutlarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Ortalama

puanlar incelendiğinde, bu anlamlı farklılık İBDÖ “saygı”, “motivasyon” ve “değer” alt boyutlarında aktif spor yapan katılımcılar lehinedir.

Tablo 15: “Genel Öz Yeterlilik Ölçeği” ve “İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği” Alt Boyutları Arasındaki Korelasyon Testi Sonuçları

	Başlama	Yılmama	Sürdürme Çabası-İsrar	GÖYÖ Toplam
Saygı	,117	,195*	-,441**	,022
İfade becerisi	,209*	,129	-,410**	,061
Demokratik tutum	,134	,170*	-,431**	,024
Motivasyon	,108	,178*	-,490**	-,011
Değer	,252**	,199*	-,425**	,121
Engeller	,061	,090	-,445**	-,072
İBDÖ Toplam	,169*	,185*	-,507**	,028

Tablo 15’e göre, GÖYÖ başlama alt boyutu ile İBDÖ ifade becerisi, değer ve toplam puan ortalamaları arasında düşük düzeyde pozitif yönde, GÖYÖ yılmama alt boyutu ile İBDÖ saygı, demokratik tutum, motivasyon, değer ve toplam puan ortalamaları arasında düşük düzeyde pozitif yönde, GÖYÖ sürdürme çabası-ısrar alt boyutu ile İBDÖ bütün alt boyutlar ve toplam puan ortalamaları arasında orta düzeyde negatif yönde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 16: Genel Öz Yeterlilik Ölçeği ve İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği Arasındaki Korelasyon Testi Sonuçları

Genel Öz Yeterlilik Ölçeği	İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği
	,028

Tablo 16’ya göre, katılımcıların Genel Öz Yeterlilik Ölçeği ve İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Tartışma ve Sonuç

Katılımcıların %45,3’ü kadın, %54,7’si erkeklerden oluşmaktadır. Katılımcıların 36’sı “1. sınıf”, diğer 36’sı “2. sınıf”, 34’ü “3. sınıf” ve 44’ü “4. sınıf” öğrencisidir. Katılımcıların öğretim türü incelendiğinde %62,7’si normal öğretim, %37,3’ü ikinci öğretimde öğrenim görmektedir. Antrenör adaylarının 70’i aktif olarak spor yaptığını, 80’i ise aktif olarak spor yapmadığını belirtmiştir. Adayların %20’si çok az düzeyde, %46,7’si orta düzeyde ve %33,3’ü fazla düzeyde günlük boş zamana sahip olduğunu tabloda beyan etmiştir. Katılımcıların yaş ortalama değeri $21,6 \pm 1,733$ iken, aile geliri ortalama değerleri 2.186 ± 907 ’dir.

Cinsiyet değişkeni açısından GÖYÖ toplam puanlar ve “başlama” alt boyutunda anlamlı bir farklılık araştırmada tespit edilmiştir. Ortalama değerlere göre, bu anlamlı farklılık GÖYÖ “başlama” alt boyutu ve GÖYÖ toplam puan ortalamalarında erkek katılımcıların lehinedir. Bu durum erkek antrenör adaylarının öz yeterlilik ile ilgili herhangi bir beceri ya da başarıyı ortaya koyabilme düzeylerinin daha yüksek olması ile açıklanabilir. Aypay 2010 yılında yaptığı çalışmada cinsiyet değişkeni açısından genel öz yeterliliğin anlamlı şekilde farklılaştığını bulmuştur. Bu bulgu araştırma bulgusunu destekler niteliktedir. Araştırma bulgusunu desteleyecek diğer bir çalışmada Yaşartürk (2019) akademik genel öz yeterlilik ile cinsiyet değişkeninin anlamlı olarak farklılaştığını bulmuştur.

Yaş değişkeni açısından GÖYÖ toplam puanlar ve alt boyutlarında herhangi bir ilişki bulunmamıştır. Yaş değişkeni bulgusuna yönelik anlamlı bir ilişki tespit edilmemesi araştırmaya katılan bireylerin yaş gruplarının birbirine yakın olmasıyla açıklanabilir. Aydın 2011 yılında yaptığı çalışmada araştırmaya katılan bireylerin öz yeterlilik inançlarının yaş değişkeni

açısından farklılaşmadığını bulmuştur. Turan, Karaoğlu, Kaynak ve Pepe 2016 yılında özel yetenek sınavına giren adaylar üzerine yaptıkları çalışmalarında yaş ile öz yeterlilik arasında herhangi bir farklılık bulmamışlardır. Bir diğer bulguda Koçak (2019), antrenör adaylarının özyeterlilik düzeyini incelediği çalışmada katılımcıların öz yeterlilik düzeylerinin yaş değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı olmadığını bildirmiştir. Kowalski (2007) aday futbol altyapı antrenörlerinde yaş değişkeninin antrenör öz yeterliliğine herhangi bir etkisinin olmadığını belirtmiştir. Yaş değişkenine ilişkin alanyazında yapılan çalışmaların bulguları dikkate alındığında bütün bu araştırma bulguları çalışma bulgusunu destekleyici niteliktedir.

Sınıf değişkeni açısından GÖYÖ “yılmama” alt boyutunda anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Tukey testi sonucunda bu anlamlı farklılık 1. sınıf ve 2. sınıf, 1. sınıf ve 3. sınıf, 4. sınıf ve 3. sınıf arasında olduğu ve sırasıyla 1. sınıf, 1. sınıf ve 4. sınıfın lehine olduğu görülmektedir. 1. sınıfta öğrenim gören antrenör adaylarının lehine anlamlı farklılık bulunması bu öğrencilerin antrenörlük yaşantılarının henüz başında inanmışlık ve motivasyon düzeylerinin yüksek olması ile ifade edilebilir. 4. Sınıfta öğrenim gören antrenör adaylarının lehine olumlu sonuç ise eğitim-öğretim hayatlarının antrenör olma noktasında sona yaklaşmaları sebebiyle farkındalık düzeylerinin yüksek ve tecrübelerinin fazla olmasıyla açıklanabilir. Altunçekiç, Yaman ve Koray (2005), Kozcu-Çakır ve Şenler (2007) tarafından öğretmen adayları üzerine yapılan çalışmalarda birinci sınıftaki öğretmen adaylarının diğer sınıflardaki öğretmen adaylarına kıyasla öz yeterlilik seviyelerinin daha düşük olduğu bulunmuştur. Bu iki araştırma bulgusu çalışma bulgusu ile anlamlı farklılık açısından örtüşürken ortalama değerler açısından örtüşmemektedir.

GÖYÖ öğretim türü değişkeni açısından incelendiğinde GÖYÖ “sürdürme çabası-ısrar” alt boyutu anlamlı olarak farklılaşmıştır. Ortalama puanlar incelendiğinde, farklılık GÖYÖ “sürdürme çabası-ısrar” alt boyutunda normal öğretimde öğrenim gören katılımcıların lehinedir. Bu duruma normal öğretimde öğrenim gören antrenör adaylarının kendi faydalarına yönelik davranışlara öncelik tanımaları ve kolay kolay pes etmeme gibi düşünce yapılarına sahip olmaları gerekçe gösterilebilir.

Aile geliri değişkeni ile GÖYÖ arasında herhangi bir anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Araştırma bulgusunu destekleyen çalışmalara bakıldığında Kumar ve Lal (2006) ve Telef ve Karaca (2011) ergenler üzerine yaptıkları çalışmada aile geliri ile öz yeterlilik arasında anlamlı bir ilişki tespit etmemişlerdir. Buna karşın, alanyazında yapılan bazı çalışmalarda (Vardarlı, 2005; Yardımcı, 2007; Biçer, 2009; Aydın, 2011) aile gelir durumunun öz yeterliliği etkilediği belirtilmiştir. Her ne kadar çalışmada gelir değişkeni ile öz yeterlilik arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmese de gelir düzeyinin öz yeterliliğe ilişkin etkilerinin olduğu çalışmalardan yola çıkarak gelirin artmasının bireylerin öz yeterlilik düzeylerine olumlu yönde katkı sağlayacağı söylenebilir.

Katılımcıların GÖYÖ ile aktif spor yapma durumu değişkeni arasında herhangi bir farklılık yoktur ($p>0,05$). Aktif spor yapmanın kişilere birçok açıdan fayda sağladığı literatürdeki birçok çalışmada mevcuttur. Araştırma bulgusunda katılımcıların öz yeterlilik düzeyleri ile aktif spor yapma değişkeni arasında fark olmaması araştırma grubunun katılımcı sayısı ile ilişkilendirilebilir. Sandıkçı (2017) “Sportif Rekreasyon Etkinliklerine Katılımın Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Genel Öz Yeterlilik İnancı İle İlişkisinin İncelenmesi” isimli doktora tezinde araştırmaya katılan bireylerin fiziksel aktivite puan ortalamaları ile genel öz yeterlilik arasında anlamlı bir ilişki tespit etmemiştir. Bu bulgu çalışma bulgusunu desteklemektedir.

İBDÖ ile cinsiyet değişkeni arasında herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır. Gülbahçe (2010) kız ve erkek çocuklara uyguladığı çalışmada; Dalkılıç (2006) ergenler üzerine uyguladığı çalışmada; Aydın, Kul, Yaşartürk ve Aydın (2018) Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri ile yaptıkları çalışmalarında cinsiyet değişkeni ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Gülbahçe (2010) ve Dalkılıç (2006) ‘nın bulguları araştırma bulgusunu desteklemektedir. Buna karşın, cinsiyet değişkeni ile iletişim beceri düzeyleri

arasında anlamlı farklılık tespit edilen çalışmalar da söz konusudur (Korkut 1996, Aspegren 1999, Görür 2001, Alkaya 2004, Korkut 2005, Tepeköylü 2007). Araştırma bulgusunda her ne kadar anlamlı farklılığa rastlanmasa da İBDÖ puan ortalamalarında kadın katılımcı grubunun puan ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu duruma kadın antrenör adaylarının olaylar karşısındaki farklı tutumları gerekçe gösterilebilir.

Yaş değişkeni ile İBDÖ “ifade becerisi” alt boyutu arasında düşük düzey pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Bu bulguya göre katılımcıların yaşı arttıkça ifade beceri düzeylerinin de arttığı söylenebilir. Yaş artışıyla birlikte antrenör adaylarının alana ilişkin tecrübe ve yaşanmışlıklarının artması, ifade becerisine olumlu yönde katkı sağladığı söylenebilir. Araştırma bulgusu ile benzerlik gösteren bir çalışmada Kılıç ve Yaşartürk (2020) sosyal iletişim becerisinin yaş değişkeni açısından anlamlı şekilde farklılaştığını bulmuşlardır.

Katılımcıların İBDÖ toplam puan ortalamaları ve alt boyutları sınıf değişkeni arasında farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Korkut (1996) ve Tepeköylü (2007) yaptıkları çalışmalarında sınıf değişkeni ile iletişim beceri düzeyleri arasında herhangi bir anlamlı farklılık tespit etmemiştir. Bu iki bulgu araştırma bulgusu ile paralellik göstermektedir.

Aile geliri değişkeni ile İBDÖ toplam puan ve “saygı”, “motivasyon”, “değer”, “engeller” alt boyutları arasında anlamlı farklılaşma bulunmuştur. Tukey testi sonucunda bu anlamlı farklılıkların, kendi içlerinde kıyaslandığında nispeten yüksek diyebileceğimiz gelir grupları ile düşük gelir grupları arasında olduğu ve yüksek gelir düzeyine sahip katılımcılar lehinedir. Yüksek gelir grubuna sahip katılımcıların birçok bakımından olanaklarının fazla olması iletişim beceri düzeylerindeki olumlu farklılığa gerekçe gösterilebilir. Literatürde araştırma bulgusunu destekleyen çalışmalar (Görür 2001, Saygıdeğer 2004, Tekeli 2018) da mevcuttur.

Aktif spor yapma değişkeni ile İBDÖ “saygı”, “motivasyon” ve “değer” alt boyutlarında anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur. Ortalama değerler incelendiğinde, bu anlamlı farklılık İBDÖ “saygı”, “motivasyon” ve “değer” alt boyutlarında aktif spor yapan katılımcılar lehinedir. Bu durum aktif spor yapan bireyler için sportif faaliyetlerin fair play anlayışı ile yürütülmesi noktasında saygı anlayışının önemini vurgulamaktadır. Ayrıca, aktif spor yapan kişilerinin amaçlarını gerçekleştirmek adına motivasyon ve değer inançlarının yüksek olma durumu araştırma bulgusu ile ilişkilendirilebilir. Tepeköylü, Soytürk, Daşdan Ada ve Çamlıyer 2011 yılında yaptıkları çalışmalarında sporcu öğrencilerin spor yapmayan öğrencilere kıyasla daha yüksek iletişim beceri düzeyine sahip olduğunu tespit etmiştir. Arslan, Bayraktar ve Akdoğan (2006) sportif faaliyetler içinde bulunan öğrencilerin aktif bir şekilde sportif faaliyetler içinde bulunmayan öğrencilere nazaran daha sosyal olduklarını ifade etmişlerdir. Karancı, Dirik ve Yorulmaz (2007) spor yapanların spor yapmayan kişilere göre iletişim kurma becerilerinin çok daha yüksek olduğunu belirtmişlerdir.

Genel Öz Yeterlilik Ölçeği ve İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği’ne ilişkin alt boyutlar arasında anlamlı ilişkiler tespit edilmesine karşın, ölçek toplam puanlarına yönelik herhangi bir anlamlı ilişki araştırma sonucunda bulunmamıştır.

Araştırma sonuçlarına göre, katılımcıların genel öz yeterlilik düzeylerinin “cinsiyet”, “sınıf” ve “öğretim türü” değişkenlerine göre farklılık gösterdiği bulunmuştur. Katılımcıların iletişim becerilerini değerlendirme ölçeği “ifade becerisi” alt boyutu ile yaş değişkeni arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca, katılımcıların iletişim beceri düzeylerinin gelir ve aktif spor yapma değişkenleri açısından farklılık gösterdiği bulunmuştur. Buna karşılık, iki ölçek arasında toplam puan ortalamalarına yönelik anlamlı bir ilişki yoktur. Sonuç olarak, antrenör adaylarının öz yeterlilik ve iletişim beceri düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olmamasına karşın, bazı demografik değişkenlerin katılımcıların öz yeterlilik ve iletişim becerileri açısından farklılık gösterdiği bulunmuştur.

Kaynakça

- Abakay, U. (2010). Futbolcu-Antrenör iletişiminin farklı statülerdeki futbolcuların başarı motivasyonu ile ilişkisi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Alkaya, Y. (2004). Lise Öğrencilerinin İletişim ve Empati Becerilerinin Sosyo-Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Altunçekiç, A., Yaman, S. & Koray O. (2005). Öğretmen adaylarının öz-yeterlik inanç düzeyleri ve problem çözme becerileri üzerine bir araştırma (Kastamonu ili örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 93-102.
- Arslan, F., Bayraktar, G. & Akdoğan, S. (2006). Beden eğitimi ve spor yüksekokulunda amatör ve profesyonel spor yapan öğrencilerle aktif spor yapmayan öğrencilerin kişilik özelliklerinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(2), 40-47.
- Aspegren, K. (1999). Teaching and learning communication skills in medicine-A review with quality grading of articles. *Medical Teacher*, 6(21), 565-570.
- Aydın, O., Kul, M., Yaşartürk, F. ve Aydın, B. (2018). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerinin incelenmesi (Bartın Üniversitesi örneği), *International Journal of Cultural and Social Studies (IntJCSS)*, December, 4(SI): 37-47.
- Aydiner, B.B. (2011). Üniversite öğrencilerinin yaşam amaçlarının alt boyutlarının genel öz-yeterlilik yaşam doyumu ve çeşitli değişkenlere göre incelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Aypay, A. (2010). Genel öz yeterlik ölçeği'nin (GÖYÖ) Türkçe'ye uyarlama çalışması. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(2), 113-131.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy in changing societies*. In Bandura, A. (Ed.) Exercise of personal and collective efficacy in changing societies (pp. 1-45). Cambridge University Pres.
- Biçer, E. (2009). *Parçalanmış ve tam aileye sahip ergenlerin atılganlık ve sosyal yetkinlik beklenti düzeylerinin bazı demografik değişkenler açısından incelenmesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi.
- Can, A. (2014). *Spss ile bilimsel araştırma sürecinde nicel veri analizi*. (Üçüncü Baskı). Pegem Akademisi, 250.
- Cengiz, R. (2009). *İletişim*. Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Eğitim Yayınları, s. 2-45.
- Dalkılıç, M. (2006). *Lise öğrencilerinin ana-baba ve ergen ilişkilerinde algıladıkları problem çözme ve iletişim becerilerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Dalkılıç, M. (2011). *İlköğretim öğrencilerinin sportif faaliyetlere katılım düzeyi ve iletişim becerileri arasındaki ilişkilerin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Görür, D. (2001). *Lise öğrencilerinin iletişim becerilerini değerlendirmelerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Gülbahçe, Ö. (2010). Kazım Karabekir eğitim fakültesi öğrencilerinin iletişim becerilerinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2), 12-22.

- Güven, Ö. (1996). 12-16 Yaş grubu sporcuların müsabaka motivasyonu ve antrenör davranışları konusunda karşılaştıkları bazı sorunlar. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 29-40.
- Karancı, N., Dirik, G. & Yorulmaz, O. (2007). Eysenck kişilik Anketi-Gözden geçirilmiş kısaltılmış formunun (EKA-GGK) Türkiye’de geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 18(3), 1-8.
- Kılıç, D. & Yaşartürk, F. (2020). The study of the relationship between the attitudes of students in secondary education institutions towards physical education and sports lessons and their social skill levels. *The Online Journal of Recreation and Sport*, 9(2), 13-25.
- Koçak, V.C. (2019). Antrenör adaylarının antrenör öz yeterlik düzeylerinin incelenmesi. *Spormetre*, 17(1),55-62.
- Korkut, F. (1996). İletişim becerilerini değerlendirme ölçeğinin geliştirilmesi: güvenilirlik ve geçerlik çalışmaları. *Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(7), 18-23.
- Korkut, F. (2005). Yetişkinlere yönelik iletişim becerileri eğitimi. *Hacettepe Üniversite Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 143-149.
- Kowalski, C.L. (2007). *An analysis of coaching efficacy in volunteer soccer coaches*, Master Thesis, North Iowa University.
- Kozcu-Çakır, N. & Şenler, B. (2007). *Fen bilgisi ve sınıf öğretmenliği anabilim dalında öğrenim gören öğretmen adaylarının öz-yeterlilik inançlarının belirlenmesi (Muğla Üniversitesi örneği)*. 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi.
- Kumar, R. & Lal, R. (2006). The role of self-efficacy and gender difference among the adolescents. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 32(3), 249-254.
- Kurbanoglu, S.S.(2004). Öz-yeterlilik inancı ve bilgi profesyonelleri için önemi. *Bilgi Dünyası*, 5(2), 137-152.
- Lazar, J. (2001). *İletişim Bilimi*. (Çev. Anık) C. 1.Baskı, Vadi Yayınları.
- Luszczynska, A., Scholz, U. & Schwarzer R. (2005). The general self-efficacy scale: Multicultural validation studies. *The Journal of Psychology*, 139(5), 439-457.
- Pajares (2002). Overview of social cognitive theory and of self-efficacy. <http://www.emory.edu/EDUCATION/mfp/eff.html>. 09.11.2020.
- Sandıkçı, M.B. (2017). *Sportif rekreasyon etkinliklerine katılımın fiziksel aktivite düzeyi ve genel öz yeterlilik inancı ile ilişkisinin incelenmesi*, Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Saygıdeğer, A. (2004). *Benlik saygısı düzeyleri farklı genel lise öğrencilerinin bazı kişisel özelliklerine göre iletişim becerilerine ilişkin algılarının incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Schwarzer, R. (2014). *Self-Efficacy: Thought Control of Action*. Taylor & Francis.
- Sherer, M. Maddux, J.E. & Mercandante, B. (1982). The self- efficacy scale: construction and validation. *Psychol Rep*, 51, 663-671.
- Tekeli Ö, (2018). *Elit düzeydeki kız ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim becerilerinin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

- Telef, B.B. & Karaca, R. (2011). Ergenlerin öz-yeterliklerinin ve psikolojik semptomlarının incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16, 499-518.
- Tepeköylü, Ö. (2007). *Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (Besyo) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Tepeköylü, Ö., Soytürk, M., Daşdan Ada, E.N. & Çamlıyer, H. (2011). Comparing communication skill levels between the students being athlete at university teams and the students not doing sport. *Hacettepe J. of Sport Sciences*, 22(2), 43-53.
- Totan, T., İkiz, E. & Karaca, R. (2010). Duygusal öz-yeterlik ölçeğinin türkçeye uyarlanarak tek ve dört faktörlü yapısının psikometrik özelliklerinin incelenmesi. *D.E.Ü. Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 71-95.
- Turan, M., Karaoğlu, B., Kaynak, K. & Pepe, O. (2016). Özel yetenek sınavlarına giren adayların genel öz yeterlilik düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 17-26.
- Vardarlı, G. (2005). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin öz-yeterlik düzeylerinin yordanması*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi.
- Yardımcı, F.K. (2007). *İlköğretim öğrencilerinde algılanan sosyal destek ile öz yeterlik ilişkisi ve etkileyen değişkenlerin incelenmesi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ege Üniversitesi.
- Yaşartürk, F. (2019). Analysis of the relationship between the academic self-efficacy and leisure satisfaction levels of university students. *Journal of Education and Training Studies*, 7(3), 106-115.
- Yeşilyaprak, B. (2002). *Gelişim ve öğrenme psikolojisi*, Pegem Yayıncılık.
- Yıldırım, F. & İlhan, İ.Ö. (2010). Genel öz yeterlilik ölçeği Türkçe formunun geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 21(4), 301-308.